

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Başbakan Sayın Ahmet Davutoğlu tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını saygılarımla arz ederim.

Aylin NAZLIAKA
Ankara Milletvekili

Şeker pancarı tarım, hayvancılık, sanayi, enerji vb. olmak üzere birçok sektörü etkilemekte, yarattığı katma değer ve istihdamla ekonomide önemli bir yer tutmaktadır. Sektörün yılda yaklaşık 2,5-3 milyar dolarlık yerli katma değer yarattığı tahmin edilmektedir.

Dünyada pek çok ülke şeker pancarı ve şeker sektörünün gelişmesi için özel politikalar uygulamaktadır. Ülkemizde ise özellikle Nişasta Bazlı Şeker (NBŞ) kotalarının her yıl artırılması pancardan şeker üreten sektöre ağır darbe vermektedir. Türkiye pancar ülkesi olmasına rağmen NBŞ'ye Avrupa'nın ve dünya ülkelerinin çok üstünde bir kota tanınarak yerli pancar üretimi yok edilmektedir.

Ülkemizde 2001 şeker pancarıyla geçimini sağlayan kişi sayısı 479 bin 243 kişi iken bu sayı 2012 yılında 140 bin 640'a düşmüştür. 338 bin 603 çiftçi şeker pancarı üretiminden çekilmiştir. 2001 yılında 356 bin 517 hektar alanda şeker pancarı ekilirken bu alan 2012 yılında 280 bin 186 hektara düşmüştür. Yaklaşık 76 bin 331 hektar alanda şeker pancarı ekimi bitirilmiştir. Bu tablo tarımımızın içine sürüklendiği çöküşü, AKP Hükümetleri döneminde tarımımızın geldiği noktayı da gösteren önemli bir örnektir.

Ülke tarımımızın önemli merkezlerinden biri olan Ankara'nın Polatlı ilçesi şeker pancarı üretiminin düşmesinden en çok etkilenen merkezlerin başında gelmektedir. Başında yer alan haberlerde; ülkemizde son 12 yılda NBŞ'ye tanınan yüksek kotadan dolayı şeker pancarı üretiminde 2.5 milyon ton düşüş yaşandığı, bu düşüşün hayvancılığı da etkilediğine vurgu yapılan haberlerde, küspe üretiminin 6.3 milyon ton, melas üretiminin ise 840 bin ton azalmasının 210 bin ton ete eşdeğer yem kaybına neden olduğuna vurgu yapılmıştır.

Ülkemizde NBŞ kotalarının ihtiyaç olmadığı halde artırıldığı Sayıştay tarafından da belgelenmiştir. Bu durum Sayıştay'ın Şeker Kurumu 2012 Raporu'nda da yer almıştır. Tüm bunların yanında sektöre en ağır darbeyi ise yapılan özelleştirmeler vermiştir. Hatırlanacağı üzere 2011 yılında yapılan özelleştirme ihalesinde sadece Malatya Şeker Fabrikası'nın arazi bedeline dört fabrika özel bir şirkete satılmıştır.

NBŞ tüketiminin, kansere, kalp hastalıklarına ve karaciğer yetmezliğine kadar birçok kronik hastalığa yol açabildiği iddia edilmektedir. NBŞ kullanımı dünyada sınırlandırılırken Türkiye'de ise yüksek bir kota tanınması dikkat çekmektedir. 480 milyon nüfuslu Avrupa Birliği ülkelerinde, 2010 yılında yaklaşık 690 bin 440 ton NBŞ

59567

üretimi gerçekleştirilirken 70 milyon nüfusa sahip Türkiye'de yine aynı dönemde yaklaşık 406 bin 350 ton NBŞ üretilmiştir. Türkiye'de kişi başına yaklaşık 5-6 kg NBŞ düşerken 25 AB ülkelerinde kişi başına düşen NBŞ miktarı ise 1-1,5 kg civarındadır.

Avrupa Birliği (AB) tarımının lokomotifi konumunda olan Fransa, Hollanda ve İngiltere'de NBŞ üretilmezken Almanya'da bu oran pancar şekerinin yüzde 1.9'unu geçmemektedir.

Durum buyken yaz aylarında Bakanlar Kurulu'nda alınan kararla nişasta kökenli şekerler için belirlenen kotanın yüzde 25 oranında artırılması kararlaştırılmıştır.

Bu bağlamda;

- 1- Özelleştirme kararıyla adeta çürümeye terk edilen kamu şeker fabrikalarının modernize edilmesi düşünülmekte midir?
- 2- Üretimi durdurulan şeker fabrikası var mıdır? Varsa üretimin durma nedeni nedir?
- 3- İhraç kaydıyla üretim yapan NBŞ işletmelerinin yurtiçine mal sattığı yolundaki iddialar doğru mudur?
- 4- Kotaya tabi fabrikalarda yurtiçi tüketim yerine ihracata sunulan NBŞ nasıl izlenmektedir? Bu anlamda NBŞ fabrikalarında nasıl bir denetim yapılmaktadır?
- 5- Yakın zamanda özelleştirme yapılması yönünde herhangi bir hazırlık var mıdır?
- 6- Şeker pancarı üreticilerinin üretimde yaşanan azalmayla uğramış olduğu mağduriyet nasıl giderilmektedir?
- 7- AB şeker politikaları değişime uğrarken ülkemizde ileriye yönelik olarak nasıl bir destekleme politikası izlenmesi planlanmaktadır?